

(המשך מעמוד 31)

טענה, ניסה ליצור, אליבי מפקד פק" וסיבך את בגין בפרשת הפגי שהשלא-היתה עם הנשיא החר דש. היא תיארה את עברון במר נחים שכאלו נלקחו מן התיאור רים שבהם מקובל לתאר את שמר אל תמיד בעיתונות הישראלית: "יש באישיותו (של עברון) מרכיז בים הגורמים לכך, שבכל מקום שהוא נמצא בו יש חוסר-שקט, חשדנות, חתרנות, תסיסה, דיבור רים ומעשים מאחורי הגב." שחורי טענה, כי עברון הוא "יר נה", אך "תלוי עם מי הוא מדבר," וכן ש"אחרי ה-4 בנובמבר (יום הבחירות בארצות-הברית) פעל אפי בתנועת יוג'ו אפוייגית."

עברון נכשל לחלוטין, סיכמה שחורי שחורת-השער, והמסקנה היא שיש להחליפו מייד. עוד לפני שייכנס הנשיא החדש לתפקידו... עד כאן יכול היה הכל לעבור בשקט גם במערכת על החישוב ובמפ"ם. אך כאשר הגיעה הכתי בת המדינית לתיאור המועמד של "החוגים הדיפלומטיים" האלמוניים לתפקיד אשר יתפנה, לא ידעה התלהבות גבולות. היא השתמשה בביטויים שרק שמואל תמיד עצמו רגיל להשתמש בהם לגבי עצמו: "יש לשאוף להעמיד בראש שג רירות ישראל בארצות-הברית אי שיות רצינית, בעלת יכולת לנאום, להרשים ולשכנע. משהו מסדר גודל של (שימחה) דיניץ או (חיים) הרצוג. נוכח חשיבות הרבה של במישרה זו עתה, יש הסבורים, כי בראש השגרירות צריכה לעמוד אישיות בדרג של שר. לאור מאפי יינים אלה הועלה בחוגים דיפלומטיים כמעמד אפשרי ומתאים למישרה זו שמו של שר-המיש"ם לייסלר שברק שמואל תמיד, מיש" פטן מבריק, בעל יכולת-נאום מיש" שימה, בעל כושר-שיכנוע בלתי מבוטל, בעל חושם פוליטיים ודיפ" לומטיים כמעט-חייתיים, המאפשר לים לו להשמיע את הדברים הפ נכונים במקום הנכון. שמואל תמיד יכול להיות שגריר טוב לא רק בתקופת הליכוד, אלא גם בת קופת המערך שבובא."

שאלה מעניינת היא מהם הר חוגים הדיפלומטיים הממליצים על שמואל תמיד כשגריר בוושינגטון בתקופה זו. היה זה תמיד שהמציא את הסיכמה, שטח משוחרר לא יחזור, ושתבע ללא הרף לספח לאלתר את השטחים הכבושים, אח רי מילחמת ששת-הימים.

מוכתת התלהבות. שחורי טענה כי מאז כניסתו לד"ש חל מיתון בעמדותיו של תמ"ר. אך ד"ש כבר איננה, ובמגעים עם המצרים, שבהם השתתף תמיד כמ"ומ" על האוטונומיה — ושהם הוא לא הרשים אותם ב"חושיו החייתיים" — הציג קו ניצי נוקף שה, כדי לנסות ולסלול את דרכו חזרה לליכוד.

אמאצים אלה לא עלו יפה, וי תמיד הוא עתה פושט-רגל פוליטי מחולט, ששום מפלגה אינה רוי צה בו. אין ספק כי בחושיו הפר ליטניים, "הכימעט-חייתיים" מבקש תמיד מיפלט נוח בוושינגטון כי שנים הבאות. השאלה היא: מדוע על על החישוב להתגייס למערכה אחרונה זו של תמיד?

במערכת ביטאון מפ"ם טענו ה" שבעו כי "יש עיתונים שיש בהם דימוקרטיה מתוך הלה, ויש עי תונים שבהם יש דימוקרטיה מתוך בדרך, ועל-החישוב שייך לסוג האחרון." בכך תירצו את פירסום מאמרה המזור של לזיה שחורי. הכתבת עצמה טענה, כי יתכן שמבחינת האינטריגות והתככים אין אפי עברון תמיד שונים, אך "אין דבר מצליח כמו התצלחה, וי אפי נכשל בעוד שתמיד הצליח." ספק אם מי שמהדרל בימים אלה בצמרת המערך על השגריר הבא בוושינגטון שותף להערכתה מוכתת-התלהבות לאישיותו של תמיד.

סקופ

מדרכי ציפורי נתן

אחנה - קרקע

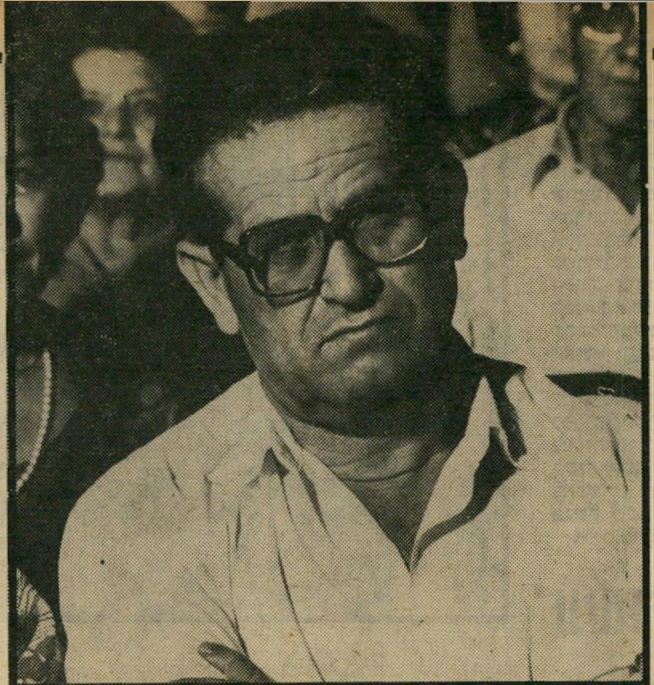
הסבות עצומות -

לקבלנים הזולכים

להתעשר בהקמת

5000 דירות

בגדה המערבית

סגן-שר ציפורי התיישבות במחיר יקר

עלידי ציפורי וגולדשטיין והקרקע ניתנה להם ללא מיכרו. בעקי בות שאלת העולם הזה הכחיש ציפורי כל קשר בין הפרויקט ל בין קרן תל-חי הגדיר את ה שמועות בדבר התרומות לקרן של הקבלנים כ"שקר גם וכשטות."

תעודת הכשר

ציפורי נפגש עם קבלנים אלה עוד בחודש יוני השנה. אחרי הפגישה הוא הוציא מיסמך שהיה מיועד לכל גורמי הבניה וה מימון הממלכתיים. במיכתבו, ש נשלח למישרד-השיכון-והבנייה, ל מינהל-מקרקעי-ישראל, לחשב כללי במישרד-האוצר, למגב"ל מישרד-התעשייה ולמינהל-לבניה-כפרית במישרד-השיכון, כותב צי פורי: "מחד גיסא גובר והולך ה צורך בבנייה, פיתוח ואיכלוס ישראלי ביהודה ושומרון. מאידך גי סא גדלות והולכות המיגבלות של הביצוע ביוזמה ממשלתית. על-פי יוזמתנו הצלחנו לעניין קבלנים פרטיים בבנייה רחבת היקף ביהוד ושומרון."

מוכרים את הגדה

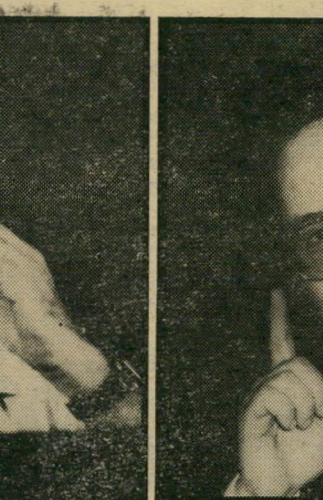
אחרי שהוא מודיע את הבשורה, מפרט ציפורי את התנאים שיש לתת לקבלנים המוכנים להשתתף בפרוייקט: "יש לתת לתאגיד הגי דרה של מיפעל יצרני, מיפעל מאר שר באיזור פיתוח א' פלוס ואת התמריצים הנהוגים לגבי מיפעלים שמעבר לקו הירוק. יש להעמיד לרשות התאגיד ו/או לרשות המשתכנים קרקע ב תנאי רכישה או חכירה לתקופה ארוכה ללא תמורה כספית ממשית מ"יש להבטיח פיתוח חיצוני ממ לכתל (חינוך, תרבות, בריאות ו כד). כל זה צריך להיבנות על ידי התאגיד, אך על חשבון ה ממשלה."

פרקליט צדוק

רישוי ובאישור, וכן להפקיד את פעולת האיכלוס בידי התאגיד." את מיכתבו זה מסיים ציפורי ב בקשה לשמור על הפרוייקט בסוד. נראה כי יוזמתו של ציפורי נכנסה להילוך גבוה. מטעם ה קבלנים מונה לספל בנושא יצחק סביטסקי, מי שהיה לפני שנים רבות איש אמנון של פיתוח ספיר המנות, אך אחרי שהסתבך הורחק מכל תפקיד רשמי ומכ מגע עם מוסדות השליטון. מטע הממשלה מונה כמקשר בין ציפורי וייתר מישרד הממשלה לבין (המשך בעמוד 40)

טית הרבה בעניין זה והערבותי חכספיות העצומות שהמדינה תצ טרך לערוב לקבלנים ולמשתכנים, לא הביא ציפורי תכנית זו לאי לתכנית, העולה למשלם המיסים מיליארדים רבים של לירות ודויד ההקמה. ציפורי חשש שמא אם ייוודע הדבר ליותר מדי אנשים תדלוף התוכנית החוצה לפני הזמן והיא תסורפד. הוא גם היה בטוח שהורביץ, איש ארץ-ישראל-השלמה, שלמש פחתו קרקעות רבות בגדה, בוודאי יסכים לה, ולא יאמר במקרה זה "אין לי" בניה כה מאסיבית בגדה מעלה בהכרח את ערך האדמות שבשליטה יהודית שם. דויד לוי, פרש בפני המקורבים לו את חזון

פרקליט מירזא

הבניה הגדולה בגדה-המערבית. כי אותו שלב הוא כבר שיתף בסוד את מנהלי חברת הבניה גולד שטיין. הם התלהבו מהרעיון, הב טיחו לארגן קבוצה של קבלנים גדולים שישקיעו את הכספים ה דרושים בבניה. בשלב מאוחר יותר, כשנודע דבר הפרוייקט הגדול המיסטורי בין הקבלנים שלא שותפו בפרוי ייקט, נפוצה שמועה כאילו הקב לנים שכן שותפו בו תרמו כספים לקרן תל-חי. נראה כי מקור ה שמועה הוא בכך שהקבלנים נב חרו ללא מיכרו, בצורה שרירותית

כמוס. בשלבים הראשונים לא הס כים ציפורי לשתף בהם אפילו את שרי האוצר והשיכון. יגאל הור ביץ צריך היה לתת את אישורו לתכנית, העולה למשלם המיסים מיליארדים רבים של לירות ודויד ההקמה. ציפורי חשש שמא אם ייוודע הדבר ליותר מדי אנשים תדלוף התוכנית החוצה לפני הזמן והיא תסורפד. הוא גם היה בטוח שהורביץ, איש ארץ-ישראל-השלמה, שלמש פחתו קרקעות רבות בגדה, בוודאי יסכים לה, ולא יאמר במקרה זה "אין לי" בניה כה מאסיבית בגדה מעלה בהכרח את ערך האדמות שבשליטה יהודית שם. דויד לוי, פרש בפני המקורבים לו את חזון

פרקליט צדוק

מו להצו ולהתנגד לתכנית לישובה של ארץ-ישראל, למרות שהכספים המושקעים בתכנית יכלו לפתור בעיות מרובות לזוגות צעירים ו לשכבות טעונות הטיפוח שאותם מתיימר לוי לייצג. ואכן, כשהגיעה התכנית לשל בים כאלה, שציפורי לא יכול היה לשמור אותה יותר בסוד משני אישים אלה, התברר כי הוא צדק בשיקוליו. גם הורביץ וגם לוי נתנו לתכנית את ברכתם והסכימו לתקציבים הדרושים. למרות ש מיפעל בניה בהיקף כזה הוא גדי ביותר, ולמרות הרגישות הפולי

כדי לא לפגוע ביוזמה זו, הנכס מתבקשים בשלב זה לשמור את הנושא כנושא חסוי. זה היה המישפט המסכם באחד המיסמכים הסודיים ביותר בארץ. על המיסמך. חתום סגן שר הביטחון מרדכי ציפורי, הוא כתוב על נייר מכתבים רשמי של סגן-השר, עם סמל המדינה ברא שו. אך המיסמך אינו דן בשום נושא ביטחוני או צבאי. כל עיסוקו בהקמת שיוון ענק על-ידי חברות בניה פרטיות. הרעיון כולו היה של ציפורי. אמון על האידיאולוגיה הפוליטית שלו, החליט סגן השר לעקוף את הממשלה, לעקוף את ועדות הש רים לענייני ביטחון והתיישבות, ולהחליט בעצמו על בניית 5000 דירות, בהשקעה של מיליארדים רבים של לירות, ביהודה ובשומרון. אנשיו פשטו על הגדה ה מערבית, וקבעו את האתרים ש בהם ייבנו הערים הקטנות החד שות של ציפורי. היעד האשון שנבחר הוא קרני שומרון ג'. ליד קרני שומרון א' וב עומדות התי בנות 1000 יחידות-דויר, לא הרחק ממכרס-כא, במקומו הכביש ל קלקיליה. המקומות האחרים ש נבחרו לאחד הפרוייקטים הגדולים ביותר בענף הבניה בארץ הם גבי עון, שליד ירושלים, לבונה שב שומרון, מעלה-האדומים — בדרך ליריחו ומודיעין.

ציפורי אסף סביבו קבוצה גדו לה של קבלנים, מהמפורסמים ה ידועים בארץ, העלה בפניהם את ההצעה שלו, והציע להם להתאגד לשם ביצוע הפרוייקט הגדול. כש הסביר ציפורי לקבלנים מהם הת נאים שהוא מתכוון להעניק להם, הבינו אלה שהם מקבלים מהמדי נה מתנה השווה מיליארדים רבים של לירות, וכולם הסכימו לשכוח את היריבות שביניהם, ולהתאחד לתאגיד אחד לשם ביצוע הפרוי ייקט.

בראש קבוצת הקבלנים עומד אברהם גולדשטיין, בעליה של חברת בניה גדולה, יחד איתו שות פים בתאגיד המיוחד, שהוקם לשם הבניה בגדה, הקבלנים החיפאים זכריה דרוקר ויעקוב פריצקר, חברת א. אהרונסון, חברת א. צ. ברנוביץ, בניו ופיתוח בנגב, מתתיהו ליפשיץ, מרכז לעבודות עפר בע"מ וחברת עפר וסלע. הדיונים בפרוייקט הפרטי של ציפורי, או כפי שהוא מכונה ב צלון "קרני-ציפורי", נשמרו בסוד